

Από τις 18 μάη, βρίσκονται σε κινητοποίηση κρατούμενοι των ελληνικών φυλακών. Μέχρι στιγμής συμμετέχουν

οι φυλακές κορυδαλλού (από τις οποίες έγινε το κάλεσμα και στις υπόλοιπες φυλακές να κινητοποιηθούν), αυτές της πάτρας στον άγιο στέφανο, του αυλώνα, του δομοκού, των χανίων, του μαλανδρινού και της νιγρίτας στις σέρρες. Όπως λένε και οι ίδιοι μέσω του συντονιστικού αγώνα που έχουν φτιάξει: “Θέλοντας σε πρώτο χρόνο να μαζικοποιήσουμε τον αγώνα μας θα αρνηθούμε το μεσημεριανό κλειδωμα (12.00-15.00) αναμένοντας και τους κρατούμενους από άλλες φυλακές να κάνουν το ίδιο ώστε να μετρήσουμε τις δυνάμεις μας και αντίστοιχα να κλιμακώσουμε τις δράσεις μας.” Αυτή τη φορά οι κρατούμενοι έχουν 3 βασικά αιτήματα. Πρώτον, τη μονιμοποίηση των διατάξεων του νόμου 4322/2105 που αφορά τις αποφυλακίσεις κρατουμένων και -όπως γράφουν και οι ίδιοι- “αποτελεί μια μικρή αλλά σημαντική ρωγή στην εντεινόμενη ασυδοσία των δικαστών απέναντι στους κρατούμενους”, αλλά χωρίς περιορισμούς και εξαιρέσεις στην εφαρμογή του ώστε να μη συνεχίσουν οι αυθαίρετες και καταχρηστικές δικαστικές κρίσεις. Δεύτερον, ζητούν την **κατάργηση του εισαγγελικού βέτο όσον αφορά τις άδειες των κρατουμένων** αφού τώρα ακόμα κι αν το συμβούλιο της φυλακής γνωμοδοτήσει πλειοψηφικά υπέρ της χορήγησης άδειας ο εισαγγελέας έχει το δικαίωμα να την απορρίψει. Και τρίτον, την **κατάργηση του νόμου που αφορά την αθροιστική έκτιση της ποινής** για συγκεκριμένα αδικήματα εντός των φυλακών, κατά τη διάρκεια της άδειας ή μετά την παραβίασή της, γιατί έτσι τους φορτώνονται παραπάνω χρόνια στην πλάτη αφού δεν αναγνωρίζεται από το νομικό πλαίσιο η συγχώνευση των ποινών. Ειδικά αυτό το τελευταίο, ανάμεσα σε άλλα, στοχοποιεί εκδικητικά και τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις και εξεγέρσεις μέσα στις φυλακές, αλλά και τις καθημερινές αντιστάσεις των κρατουμένων απέναντι στην αυθαιρεσία και τη βαρβαρότητα των δεσμοφυλάκων τους, αποτελώντας έτσι ένα επιπλέον φόβητρο.

Εμείς μιλάμε από τη θέση αυτών που έχουν καταλάβει πια (παρά τους τόνους εξουσιαστικής προπαγάνδας που φάγαμε) ότι οι φυλακές φτιάχτηκαν από την κρατική εξουσία για να αποτελούν άλλο ένα εργαλείο ταξικής καταπίεσης και διαιώνισης της εκμεταλλευτικής οργάνωσης της κοινωνίας. Μιλάμε από τη θέση αυτών που βλέπουν ότι το δικαστικό σύστημα και οι νόμοι είναι φτιαγμένα έτσι ώστε να στέλνουν στη φυλακή -κατά τεράστια πλειοψηφία- αυτούς που βρίσκονται στον πάτο του βαρελιού ή κάπου εκεί κοντά. Έχουμε καταλάβει ότι όσο πιο χαμηλά βρίσκεται κάποιος στην ταξική και κοινωνική ιεραρχία τόσες περισσότερες πιθανότητες έχει να φυλακιστεί. Και από αυτή τη θέση στηρίζουμε τα αιτήματα και τους αγώνες των φυλακισμένων ενάντια στο σωματικό και ψυχολογικό ακρωτηριασμό που αυτό το σύστημα τους επιβάλλει, ενάντια στην οποιαδήποτε αυστηροποίηση της λεγόμενης “σωφρονιστικής πολιτικής”.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

